

Udvalget mener, at det er en tilstrækkelig lang Ridsfrist, der gives, naar der gives henimod 2 Aar til Koncessionens Meddelelse og henimod 5 Aar til Arbejds Fuldførelse. Hvis Koncessionen ikke inden den Tid skulde blive benyttet, finder man det rigtigt, at Ministeren da paany kommer til Rigsdagen og forelægger Sagen. Maaſte man da vil vedtage lignende Beslutninger, men det er ogsaa muligt, at man til den Tid vil træffe forandrede Beslutninger. — Forslaget under Nr. 8 staar i Forbindelse med Forslaget under Nr. 12. — Under Nr. 9 have 15 ærede Medlemmer stillet Forslag om, at § 11 skal udgaa. Udvalget har til § 11 stillet 2 Ændringsforslag eller, om man vil, 3, efterſom der med Hensyn til Forslaget under Nr. 11 er begjært delt Afstemning. Det første af disse er i Overensstemmelse med, hvad der blev vedtaget ved 2den Behandling, og gaar ud paa, at Valget imellem, om det sjællandske Jernbaneselskab skal tilveiebringe en Del eller det Hele af den fornødne Anlægskapital ved Hjælp af Prioritetslaan eller ved Hjælp af nye Aktier, skal ske efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse. § 11 falder, som bemærket, i 2 Dele. Nu lyder Slutningen af første Stykke af § 11 saaledes: „Naar Driftsmateriel anskaffes paa den her omhandlede Maade, skal Selskabet være pligtigt til steds i usformindſtet Antal at beholde og vedligeholde det forinden tilstedevarende Materiel af Lokomotiver og Vogne forøget med det nye“; men denne Affattelse aabner en Mulighed for den Fortolkning, at det sjællandske Jernbaneselskab hidtil ikke har været forpligtet til at vedligeholde sit nu tilstedevarende Materiel ved sine aarlige Driftsindtægter. Der staar nemlig, at naar Driftsmateriel anskaffes paa denne Maade, skal Selskabet være forpligtet dertil, men der staar ikke, at Selskabet i saa Tilfælde skal være forpligtet til at vedligeholde det nye Materiel i Forbindelse med det forinden tilstedevarende. I saa Fald kunde det forudsættes som givet, at Selskabet var forpligtet til at vedligeholde det forinden tilstedevarende Materiel, men derimod staar der, at Selskabet skal vedligeholde det forinden tilstedevarende Materiel i Forbindelse med det nye. Der paahviler imidlertid Selskabet en Forpligtelse med Hensyn til det tilstedevarende Materiel, allerede forinden der aabnes Mulighed for en saadan Forøgelse, og det er Udvalgets Mening — i alt Fald med Undtagelse af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) —, at man maa holde paa, at en eventuel Misforstaaelse i saa Henseende udelukkes, saaledes at der ikke heri kommer til at ligge nogen Indrømmelse fra Lovgivningsmagtens Side om, at Selskabet hidtil ikke har haft en saadan Forpligtelse. Desuden have 5 Medlemmer af Udvalget foreslaaet, at det skal udtales, at Selskabet uden Bidrag fra sin Reservefond skal bekoste enhver anden Vedligeholdelse og Fornyelse af Banerne med alt deres Tilbehør.

Disse 5 Medlemmer anse det for at være vigtigt, at en saadan Bestemmelse netop bliver fastslaaet samtidig med, at der gives en saa betydelig Bemyndigelse til Selskabet. Jeg skal i saa Henseende minde om, at dette ingenlunde er noget nyt Spørgsmaal, men at det ofte tidligere har været Gjenstand for Forhandling baade her i Thinget og imellem en tidligere Indenrigsminister og Finantsudvalget. Finantsudvalget har for to Aar siden, i Samlingen 1872—73 i sin Betænkning over Lovforslaget angaaende en Forhøjelse af Anlægssummen for et Dobbeltspor paa Jernbanen mellem Kjøbenhavn og Roskilde, udtalt sig paa en temmelig bestemt Maade om hele dette Spørgsmaal. Paa en Forespørgsel til den daværende Indenrigsminister fik man det Svar, at Direktionen for det sjællandske Jernbaneselskab havde forment af Reservefonden at kunne afholde tre forskellige Slags Udgifter, nemlig: „til større Fornyelser af Banen med Tilbehør, saasom Skinner, Sveller, Lokomotiver, Vogne m. m.; til saadanne Forøgelse af Driftsmateriellet, som maatte blive fornødne ved Trafikens Udvidelse, og Fuldstændiggjørelse af Banens Anlæg m. m.“ Herom udtalte det daværende Finantsudvalg, at den første Post, nemlig større Fornyelser af Banen med Tilbehør, saasom Skinner, Sveller, Lokomotiver, Vogne m. m., efter Udvalgets Anskuelse maa betragtes som Vedligeholdelse, der i Reglen maa afholdes af Aarets Driftsoverſkud, og det er i Overensstemmelse med denne Opfattelse, at Ministeriet i 1870 har negtet Approbation paa at lade Reservefonden bære Udgifterne til Fornyelse af Sveller paa Vestbanen. Med Hensyn til Post 2, saadanne Forøgelse af Driftsmateriellet, som maatte blive nødvendige ved Trafikens Udvidelse, mente derimod Udvalget, at Udgifter dertil burde afholdes af Reservefonden. Med Hensyn til Post 3, Fuldstændiggjørelse af Banens Anlæg m. m., udtalte Udvalget vel nogen Tvivl om, hvad der skal forstaaes derved, men det indsatte sig heller ikke en saadan Anvendelse. Smidlertid vil det ses, at Udgifter henhørende til den første Post, nemlig større Fornyelser af Banen med Tilbehør, i det sidste Par Aar i et temmelig betydeligt Omfang ere blevene afholdte af det sjællandske Jernbaneselskabs Reservefond, og jeg skal i saa Henseende blot anføre enkelte Exempler. I Aaret 1872 ere Udgifterne ved en fuldstændig Fornyelse af en Del af Skinnesporet blevene afholdte med 41,660 Rd., og i 1873 ere ligeledes Udgifterne ved en fuldstændig Fornyelse af Skinnesporet blevene afholdte med 28,553 Rd. Der findes ogsaa andre mindre Poster af samme Art, saasom Ombygning af tilstedevarende Huse, Paalegning af nyt Tag og deslige, hvilke, om de end ikke kunne regnes for ganske almindelige Vedligeholdelser, dog maa betragtes som henhørende til Hovedreparationer og altsaa netop som henhørende under, hvad der her kaldes „Større Fornyelser af Banen med Tilbehør“. Det Samme maa ogsaa gjælde